

Wobec powyższego, odnajdując w przykładowym fragmencie Listu św. Pawła do Kolosan 1:16, wyrażenie *dia z gen.*:

	1, 11–22	ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	524
E 1,18s; 3,16	τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν·		
Ph 1,4 3,17	Μετὰ χαρᾶς: 12 Ἐὐχαριστοῦντες Ἐ τῷ Ἐ πατρὶ τῷ		
Act 20,32!	Γίκανώσαντι Ἐ ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγί-		
L 22,53 E 1,21!	ων ἐν τῷ φωτὶ· 13 ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ		
E 1,6 R 3,24!	σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς		
	ἀγάπης αὐτοῦ, 14 ἐν ᾧ Ἐ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν Ἐ, τὴν		
	ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·		
2K 4,4! · 1T 1,17! ·	15 ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου,		
Ap 3,14	πρωτότοκος πάσης κτίσεως,		
J 1,3!	16 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα Ἐ		
E 1,10	ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ Ἐ ἐπὶ τῆς γῆς,		
2K 4,18	τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα,		
E 1,21!	εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες		
	εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι·		
	Ἐ τὰ πάντα [δι] αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·		

nauczają w następstwie tego, o Jezusie stwarzającym świat, w sposób aktywny (czynny).

To zdanie w języku greckim, musiałoby zawierać wyrażenie: „*dia z acc.*” aby mówić o Jezusie pasywnym (biernym), przyczyną stworzenia świata.

Stanowisko to, jest jednak ostro krytykowane z kilku powodów. Po pierwsze, wyrażenia dia z gen., oraz dia z acc., rządzą się zupełnie innymi zasadami w greckim dialekcie koine:

III. Uwagi do poszczególnych przyimków

1. Διά

Znaczenie przyczynowe *διά* z *accusativem* = „z powodu”, rozszerza się na przyczynę finalną, np. Mk 2,27: καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. *διά* τὸν ἄνθρωπον = τοῦ ἀνθρώπου ἕνεκα (Mt 24,22: καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι) i w ten sposób *διά* jest w drodze do znaczenia „dla” w nowożytnym języku greckim.